

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

Fargna, Francesco de

Romæ, M. DCC. XIX.

Canon XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72172)

C A N O N . XXII.

INNOCENTIUS XII. *Constit. XLIV.*

Ann. 1694.

Speculatores Domus Israel. *Et infra.* Verum quo impensius Apostolicæ Gubernationis curam, & cogitationes in hæc interdiciamus, eò majori cum animi nostri dolore ex quamplurium Ven. Fratrum nostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum in diversis regionibus existentium delatis ad nos querelis accepimus, graviora quotidie malignari inimicum in sancto, sacrilega scilicet illorum impudentia in dies crescente, qui propriæ salutis immemores, Clericales Ordines sibi forsan à propriis Præsulibus denegatos, seu quos aliquibus Canonicis sibi obstantibus impedimentis, denegari meritò verentur, ab alienis Episcopis, non quæ JESU Christi, sed eas, quæ ad ipsos non pertinent, oves in animarum suarum perniciem quærentibus, nec tot Canonicas damnationes contra usurpantes alienæ Plebis homines latas perhorrescentibus absque suorum Prælatorum comœatu, hoc est Dimissoriis, commendatitiisque eorum Literis destituti, quinimò eis insciis, & sæpè etiam invitis, sub minus legitimis Beneficii Ecclesiastici, originis domicilii, seu etiam familiaritatis, ac continuæ Ordinantium Episcoporum commensalitatatis quæsitis titulis, in sacrarum Legum fraudem, & contemptum, illegitimè suscipiunt, atque ita non intrantes per ostium, & nihilominus Tabernaculum Domini cum macula inhabitare non dubitantes, Sacrificium in sacrilegium convertunt, Judicium absque misericordia sibi confiscunt, Deoque minimè placentes, & tamen placere velle præsumentes, non modò eum non placant, sed magis irritant, dum videntur in cordibus suis dicere: non requirit.

Hinc est, quod nos ex commissò nobis divinitus Apostolicæ Servitutis munere, abusus, fraudes, ac scandala hu-

Pars VI.

X x

jufmodi

jufmodi penitùs, & omninò è medio tollere, ac irreligiofam
 contrafacientium audaciam, quantum nobis ex alto conce-
 ditur, compescere, & reprimere volentes: *Et infra*. Hâc
 generali noſtrâ, & perpetuò valiturâ conſtitutione decerni-
 mus, & declaramus nulli Epifcopo, feu cujuſvis loci Ordina-
 rio, tametſi Cardinalibus honore fulgeat, licere exterum,
 quempiam, ac ſibi ratione originis, feu domicilii, juxta
 modum inferiùs declarandum legitimè contracti non ſubdi-
 tum, ad Clericalem Tonſuram promovere, cujuſvis Benefi-
 cii Eccleſiaſtici, ei ſtatim, ac Tonſurâ hujufmodi inſignitus
 fuerit, conferendi, feu ad quod is à Patronis jam præſenta-
 tus, feu nominatus fuerit, prætextu, etiamſi Beneficium præ-
 dictum de novo, eâ expreſſè adjecta lege fundatum fuiſſe,
 conſtiterit, ut quis immediatè poſt Clericalem characterem
 ſuſceptum, ad illud inſtituatur; Præterea Clericum, qui le-
 gitimè jam à proprio Epifcopo ad eandem Clericalem,
 Tonſuram, feu etiam ad minores Ordines promotus fuerit,
 non poſſe ab alio Epifcopo, ratione, ac titulo cujuſcumque
 Beneficii in illius Dioceſi obtenti ad ulteriores Ordines pro-
 moveri, niſi ante eorumdem ſuſceptionem, Teſtimoniales
 literas proprii Epifcopi, tam originis, quàm domicilii, ſuper
 ſuis natalibus, ætate, moribus, & vita, ſibi concedi obtine-
 rit, eaſque Epifcopo Ordinanti in actis illius Curie conſer-
 vandas exhibuerit.

Licet verò Clericus ratione cujuſvis Beneficii in aliena,
 Dioceſi obtenti, ſubjici dicatur juridiſtioni illius Epifco-
 pi, in cujus Dioceſi Beneficium hujufmodi ſitum eſt, eam
 tamen de cætero hâc in re inconcuſſè ſervari volumus re-
 gulam, ut nemo ejufmodi ſubjectionem ad effectum ſuſci-
 piendi Ordines acquirere cenſeatur, niſi Beneficium prædi-
 ctum ejus ſit redditus, ut ad congruam vitæ ſuſtentionem,
 ſive juxta Taxam Synodalem, ſive eâ deficiente, juxta mo-
 rem regionis pro promovendis ad ſacros Ordines, detractis
 oneribus, per ſe ſufficiat, illudque ab Ordinario pacificè poſ-
 fideatur, ſublata quacumque facultate ſupplendi, quod de-
 ficeret,

ficeret, fructus ejusdem Beneficii cum adjectione Patrimonii etiam pinguis, quod ipse Ordinandus in eadem, seu alia quavis Dioecesi obtineret, ac Episcopus sic ordinans, tam de prædictis Testimonialibus literis, quam de redditu Beneficii hujusmodi, expressam, in consueta collatorum Ordinum attestazione, mentionem facere debet.

Cæterum subditus ratione originis is tantum sit, ac esse intelligatur, qui naturaliter ortus est in ea Dioecesi, in qua ad Ordines promoveri desiderat, dummodo tamen ibi natus non fuerit ex accidenti, occasione nimirum itineris, Officii, Legationis, mercaturæ, vel cujusvis alterius temporalis moræ, seu permanentiæ ejus Patris in illo loco, quo casu nullatenus ejusmodi fortuita natiuitas, sed vera tantum, & naturalis Patris origo erit attendenda; Quod si quis tanto temporis spacio in eo loco, in quo ex accidenti, sicut præmittitur, natus est, moram traxerit, ut potuerit ibidem canonico aliquo impedimento irretiri, tunc etiam ab Ordinario ejus Loci literas Testimoniales, ut supra obtinere, aliasque Episcopo Ordinanti per eum in collatorum Ordinum testimonio similiter recensendas, præsentare teneatur.

At si Pater in alieno loco, ubi ejus filius natus est, tamdiu, ac eo animo permanserit, ut inibi verè domicilium de jure contraxerit, tunc non origo Patris, sed domicilium per Patrem legitimè, ut præfertur, contractum pro Ordinatione ejusdem filii attendi debeat.

Subditus autem ratione domicilii, ad effectum suscipiendi Ordines, is dumtaxat censeatur, qui licet alibi natus fuerit, illud tamen adeò stabiliter constituerit in aliquo loco, ut vel per decennium saltem in eo habitando, vel majorem rerum, ac bonorum suorum partem cum instructis ædibus in locum hujusmodi transferendo, ibique per aliquod considerabile tempus commo-

rando, satis superque suum perpetuò ibidem permanendi animum demonstraverit, & nihilominus ulterius in utroque casu se verè, & realiter animum hujusmodi habere jurejurando affirmet, si quis autem à propriæ originis loco in ea ætate discesserit, qua potuerit alicui canonico impedimento obnoxius effici, etiam Ordinarii suæ originis Testimoniales literas, ut supra afferre debet, ac de illius expressa similiter mentio, in susceptorum Ordinum literis, facienda erit.

Ad hæc nullus Episcopus alienæ Diœcesis subditum, familiarem suum ad aliquos sacros, seu minores Ordines, vel etiam primam Tonsuram promovere, seu ordinare, præsumat, absque ejus propriis originis, scilicet, seu domicilii Prælati Testimonialibus literis, ut supra, & nisi ad præscriptum Concilii Tridentini præfati, familiarem prædictum per integrum, & completum triennium in suo actuali servitio secum retinuerit, ac suis sumptibus aluerit, Beneficium insuper, quod ei ad vitam sustentandam, juxta modum superius præfinitum, sufficiat, quacumque fraude cessante, statim, hoc est saltèm intrà terminum unius mensis à die factæ Ordinationis, re ipsa illi conferat, ac in Ordinationis hujusmodi Testimonio expressam itidem familiaritatis, ac literarum prædictarum mentionem facere teneatur.

Porrò, ut quicumque fraudibus aditus omninò præcludatur, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, atque decernimus, ut Episcopus quilibet suos ratione originis, seu domicilii subditos Clericos, quoscumque ab alienis Episcopis, quavis auctoritate; etiam cum suis commendatitiis literis promotus, nedum ad formam Concilii Tridentini supradicti, quo ad scientiam examinare valeat, verùm etiam Ordinum eis collatorum Testimoniales literas, gratis tamen recognoscere, ac diligenter perquirere, an quo ad illos præsentis Constitutionis forma, & dispositio adimpleta fuerit, assignato sic

promo-

promotis termino competenti, ac magis benevifo, ad docendum de ejufmodi adimplemento, itaut quos etiam termino elapfo id minimè præftitiffe compererit, à fufceptorum Ordinum exercitio, fi ita, & quamdiu ei expedire videbitur, fufpendere, illifque nè in Altari, aut in aliquo Ordine miniftrent, indicare poffit.

Ita verò præmiſſa omnia, & fingula perpetuò, ac inviolabiliter obſervari, atque adimpleri volumus, ut fi quis in iifdem præmiſſis, feu eorum aliquo fecus fiat, Ordinans quidem à collatione Ordinum per annum, Ordinatus verò à fufceptorum Ordinum executione, quamdiu proprio Ordinario videbitur expedire, eo ipfo fufpenſus fit, aliifque inſuper gravioribus pœnis pro modo culpæ, noſtro, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis arbitrio infligendis, uterque ſubjaceat.

COMMENTARIUM.

EX hoc Canone ſequentes deducuntur concluſiones.

Prima = EPISCOPIS NON LICET ALIQUEM PRÆSENTATUM, SEU NOMINATUM A PATRONIS NON SUBDITUM RATIONE ORIGINIS, AUT DOMICILII AD CLERICALEM TONSURAM PROMOVERE, PRÆTEXTU CUJUSVIS BENEFICII ECCLESIASTICI, EI STATIM, AC TONSURA HUIJUSMODI INSIGNITUS FUERIT, CONFERENDI, ETIAM SI BENEFICIUM FUERIT FUNDATUM EA LEGE, UT QUIS IMMEDIATE POST CLERICALEM CHARACTEREM SUSCEPTUM AD ILLUD INSTITUATUR =

Secunda = PROMOTUS AD CLERICALEM TONSURAM, AUT AD MINORES ORDINES A PROPRIO EPISCOPO, NON POTEST AD ULTERIORES ORDINES PROMOVERI AB ALIO, RATIONE SUBJECTIONIS EX BENEFICIO, ABSQUE TESTIMONIALIBUS EPISCOPORUM ORIGINIS, ET DOMICILII = Quæ concluſiones comprobantur ex *Text. in cap. Eos, & cap. Cùm nullus de tempor. ordin. in 6. & à Concilio Tridentino cap. 2. ſeſſ. 14. & cap. 8. ſeſſ. 23. de reform. & auctoritate plurium Doctorum, nimirum Fagnan. in cap. Quod à Prædeceſſore de Schiſmaticis num. 88. & ſeqq. & in cap. Nullus de Paroch. num. 8. Paſſerin. in cap. Nullus de tempor. ordin. nu. 5. Garz. de Benef. par. 2. cap. 5. nu. 130. Pignattell. conſult. 189. num. 82. & ſeqq. tom. 9. Barboſ. de offic. & poteſt. Epifcopi par. 2. alleg. 4. n. 1. & alleg. 19. n. 28. & ad Concil. ſeſſ. 21. cap. 2. nu. 9. R. P. D. Petra in Comment. ad Conſtit. Apoſtolic. tom. 1. pag. mibi 330. num. 69. Monacell. formul. for. tit. 13. formul. 3. nu. 12. Lamperez ad Bullam Speculatores nu. 315. & ſeq.*

I Non ſine magno animi dolore audiens Summus Pontifex Innocentius XII. fel. record. in materia adeò gravi, qualis eſt Ordinum collatio, manuumque impoſitio, Eccleſiaſticum Ordinem confundi, & turbari; Epifcopos videlicet alienos ſubditos ad Ordines indebitè, ac irrationabiliter promoveri, cùm non debeat unus Paſtor ſe ingerere in Ovibus alieni ovilis, quæ alteri Paſtori commiſſæ ſunt, ſed unusquiſque ſuarum Ovium curam habere teneatur; ad hoc enim Diœceſes jure optimo fuerunt diſtinctæ, & unicuique Gregi proprii attributi Paſtores; hinc tenens alta mente repoſitum, quod ſcri-

ptum

prum reliquit Gregorius Magnus in *Can. Pervenit* 11. *quest.* 1. nimirum = *Si sua unicuique Episcopo jurisdictio non servatur, quid aliud agitur, nisi ut per nos, per quos Ecclesiasticus custodiri debuit Ordo, confundatur* = nè confusionem hanc Apostolica Auctoritate non reprimendo, diceretur eam approbare, Pastoralis sollicitudine prohibuit Episcopis promovere Laicum non subditum ratione originis, vel domicilii ad primam Tonfuram, prætextu cujusvis Beneficii Ecclesiastici, & etiam si ad illud fuisset à Patronis præsentatus, aut nominatus, modo, quo supra *Par. I. Can. V. Cas. XIII.* explicuimus, nimirum sub conditione Clericatus, ea ratione, quia ad hoc, ut Episcopus ordinare possit alienum subditum ratione Beneficii, requiritur quod Ordinandus sit Clericus, & quod Beneficium possideat, ad *Text. in cap. Cùm nullus de tempor. Ordin. in 6.* Laicus autem, uti supra præsentatus, aut nominatus, Beneficium non possidet, imò nec jus habet in re, nec ad rem, unde prætextu Beneficii, ad quod sit præsentatus, Clericali Tonfura ab alieno Episcopo nequit insigniri; Et sic confirmavit idem Pontifex in hoc *Canone* sententiam eorum asserentium ratione solius præsentationis ad Beneficium non posse licitè ab alieno Episcopo quem ordinari, nec ad primam quidem Tonfuram sine literis dimissorialibus proprii Ordinarii originis, vel domicilii, quam refert, & sequitur *Pignattell. consult. 189. n. 82. & seqq. tom. 9.* & è contra reprobat sententiam *Panimolla decis. 139. nu. 5.* contrarium sentientis. Prohibuit etiam Clericum à proprio Episcopo ordinatum, ab alio Episcopo ad ultiores Ordines promoveri, prætextu cujusvis Beneficii in illius Diœcesi obtenti absque literis testimonialibus Episcopi, tam originis, quam domicilii, quia cùm in utroque loco Clericus ordinandus aliquo canonico impedimento potuerit irretiri, congruum est, ut afferat testimoniales Episcopi utriusque loci, quibus testetur de ejus natalibus, ætate, moribus, & vita; Et quidem hæc omnia prohibuit sub pœna suspensionis, respectu Ordinantis, à collatione Ordinum per annum, respectu verò Ordinati, ab executione Ordinum arbitrio proprii Ordinarii, & aliis pœnis, Romani Pontificis arbitrio pro tempore existentis.

Ad materiam hujus *Canonis* sequentes exponuntur casus in Sacra Congregatione Concilii ventilati.

ARGUMENTUM.

De Requisitis necessariis ad hoc, ut quis dicatur subditus Episcopo ratione Beneficii, ad effectum, ut ab eo ordinari possit præviis testimonialibus Episcopi originis, & domicilii,

- 5 Pro statuenda congrua sustentatione ordinandi, quæ Taxa sit servanda? Vide ibi.
- 6 Si beneficium sit insufficiente nequit Episcopus quempiam ordinare ad titulum illius, uti Ordinarius beneficii.
- 8 Ad effectum statuendi sufficientiam beneficii, an detrahenda sint onera Missarum.

SUMMARIUM.

- 1 Quando quis ordinari possit ad titulum beneficii tenuis unà cum supplemento ex bonis patrimonialibus? Vide ibi.
- 2 Supplementum an fieri possit ab Episcopo beneficii tenuis?
- 3 Ad hoc, ut quis ordinari valeat ab Episcopo beneficii tenuis cum supplemento patrimonii, requiruntur literæ testimoniales, & dimissoriales Episcopi originis. Et num. 7.
- 4 Quæ requirantur ad hoc, ut quis dicatur subditus ratione beneficii? Vide ibi.

C A S U S I.

Post collatam ab Archiepiscopo Sipontino Joanni Pace Clerico Romano suo familiari Mansionariam residentialem unà cum simplici beneficio, quorum fructus congruam patrimonii sacri à Synodo Sipontina præscriptam excedebant, exorta fuit controversia, an onera Missarum essent deducenda, ad effectum statuendi, quod ipse haberet sufficientes sacrum patrimonium pro sacris Ordinibus suscipiendis, cumque die 27. Novembris 1717. S. Congregatio Concilii demandaverit, ut super hoc articulo

lo scriberetur pro veritate; & hoc inter prædictos Clericus, ad evitandam quamcumque controversiam, supplementum obtinuerit ex bonis patrimonialibus Archiepiscopi Sipontini, ita ut deductis etiam oneribus Missarum, nulla sit amplius controversia quin ipse habeat sufficiens patrimonium constitutum partim in beneficiis, partim in bonis propriis Archiepiscopi, loquendo tamen de sufficientia patrimonii non ad tramites Taxæ Urbis, sed ad tramites Taxæ Sipontinæ, fuerunt à memorato Clerico Joanne Pace preces renovatæ, pro facultate ascendendi ad sacros Ordines unà cum instantia, ut Tribunali Eminentissimi Vicarii Urbis demandetur, quod sibi literæ testimoniales concedantur; Proposita proinde fuerunt sequentia dubia.

Primo = *An Oratori indulgenda sit facultas ascendendi ad Ordines sacros ad titulum Mansionaria unà cum supplemento ex bonis patrimonialibus in casu &c.* Et quatenus affirmativè.

Secundo = *An eidem danda sint à Tribunali Eminentissimi Vicarii Urbis literæ testimoniales, vel dimissoriales in casu &c.*

Quibus meum aperiendo votum ad primum affirmativè; Ad secundum dandas esse ab Eminentissimo Vicario literas testimoniales, & dimissoriales ad normam Taxæ Urbis, respondendum censebam.

1 Etenim Mansionaria supradicta juncta cum patrimonio ab Episcopo Sipontino de propriis bonis assignato, est sufficiens ad congruam sustentationem Oratoris, & cum sit residentialis, per promotionem ejusdem Oratoris consulitur necessitati, & utilitati Ecclesiæ, quo casu permitti potest quemquam ordinari ad titulum beneficii tenuis unà cum supplemento ex bonis patrimonialibus juxta Tridentinum cap. 2. sess. 21. de reform. ibi = *Patrimonium verò, vel pensionem obtinentes ordinari post hæc non possunt, nisi illi, quos Episcopus judicaverit assumendos, pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum, eo quoque prius perspecto, patrimonium illud, vel pensionem, verè ab illis obtineri, taliaque esse, quæ eis ad vitam sustentandam satis sint* = Fagnan. in cap. Episcopus num. 29. de præben. Lamperez ad Bullam Speculatores num. 242. Barbos. de offic. & potest. Episcopi par. 2. alleg. 19. n. 14. & ad

Concil. sess. 21. cap. 2. num. 47 Monacell. formul. legal. instruct. 8. par. 3. pag. mibi 227. num. 25. & tit. 3. formul. 3. num. 7. tom. 2.

2 Non obstat, si dicatur, quod supplementum ex bonis patrimonialibus fieri debeat ab Episcopo originis, non verò ab Episcopo beneficii tenuis, & insufficientis; quia licet Episcopus beneficii tenuis supplere nequeat congruam cum alio beneficio, aut cum bonis patrimonialibus, ad effectum, ut Clericus, cui confertur hujusmodi beneficium, efficiatur quo ad ordines, ejus subditus; & quidem optima ratione, nam aliàs aperiretur via fraudibus, ut optimè animadvertit Monacell. formul. legal. tom. 3. pag. 227. à num. 20. usque ad 26.; Valet tamen constituere sufficiens patrimonium partim ex beneficiis, partim ex bonis patrimonialibus, ad effectum, ut Clericus ordinari possit ab Episcopo originis, & domicilii, vel à se cum licentia, seu literis dimissorialibus Episcopi originis, & domicilii, ut fuit admissum à Congregatione Concilii in Tudertina Cappellania 12. Martii 1718.

3 Sed ad hoc ut Orator, qui est Clericus Romanus, ordinari valeat ab Episcopo Sipontino ad titulum hujus Mansionariæ cum supplemento patrimonii, non sufficiunt solæ literæ testimoniales Eminentissimi Vicarii Urbis, sed requiruntur etiam dimissoriales; Quia memoratus Orator ratione dictæ Mansionariæ non est subditus Episcopi Sipontini; Siquidem ad hoc, ut quis dicatur subditus alterius Episcopi ratione beneficii, ad effectum, ut ad hujus titulum ab eo ordinari possit cum solis literis testimonialibus Episcopi, originis, & domicilii, requiritur primo, quòd Ordinandus beneficium pacificè possideat, secundo, quòd beneficium sit per se sufficiens ad congruam Ordinandi sustentationem, juxta dispositionem hujus Canonis, & Concilii Tridentini cap. 2. sess. 21. de reform. Gloss. in cap. Cum adeo de rescript. verb. sufficientem, Lamperez ad Bullam Speculatores n. 365. Monacell. formul. for. Eccles. par. 3. pag. 227. nu. 26. Et quidem quòd sit sufficiens juxta Taxam Synodalem Loci beneficii, si beneficium sit residentiale, & per se satis sit pro congrua Ordinandi sustentatione, ut resolvit eadem Sac. Congregatio in Romana, seu Sanctæ Agathæ Gothorum

rorum 27. Maji 1713. Si verò sit simplex; juxta Taxam Loci originis, ut fuit resolutum in Alatrina 9. Julii 1701., & in Ariminen. Ordinationis 10. Januarii 1705.

6 Etenim si beneficium sit insufficienti non potest Episcopus quempiam ordinare ad titulum illius, aut dimissorias concedere uti Ordinarius beneficii Card. de Luc. in annot. ad Concil. disc. 14. nu. 13., & fuit rescriptum in Romana, seu Nullius Farsen. Ordinationis 5. Junii 1717.

7 Cùm autem in præsentiarum Mansionaria, de qua agitur, collata Oratori ab Ordinario Sipontino sit per se insufficienti ad congruam sustentationem, sequitur, quòd ratione illius Orator non sit subditus ejusdem Episcopi Sipontini, & quòd non valeat ab hoc ordinari absque literis dimissorialibus Eminentissimi Vicarii Urbis, uti Ordinarii originis, ut in terminis tuetur Marchin. de Sacram. Ordin. tract. 2. par. 6. cap. 6. difficult. 2. ubi inquirens, An ubi beneficium sit tenue, & extra Patriam, cui ad congruam sustentationem jungatur patrimonium, ad quem tunc spectabit Ordinatio? num ad Episcopum beneficii, vel ad Episcopum patrimonii? respondet = pertinere ad quemlibet, sed de alterius licentia, & præsertim non posse istum ordinari ab Episcopo beneficii absque dimissoriis Episcopi Patrie, quod præsumeretur fuisse ad declinandam jurisdictionem Episcopi Patrie. Hæc autem fraudis suspicio, tunc sanè merito ingravesceret, si beneficium, ad cujus titulum Ordinandus promoveretur, de proximo collatum illi fuisset, vel si post Ordinationem reverteretur ad habitandum in propria Patria =

Et ita resolutum fuit à Sac. Congregatione in Romana, seu Sipontina 23. Julii 1718.

8 Quæro hic an detrahenda sunt onera Missarum beneficio injuncta, ad effectum statuendi illius sufficientiam.

Respondeo negativè nisi numerus Missarum esset aded excessivus, ut non possent omnes per Beneficiatum intrà annum celebrari, tunc enim extrahendum esset stipendium, quod aliis solvere ipse deberet, ut tuetur Lamperez ad Bullam Speculatorès nu. 366. ibi = Nota tamen quod licet obligationes Missarum Beneficiis, seu Cappellaniis annexæ vocentur quoque onera; cæterum cùm stipendium earum perci-

piatur, seu percipi possit ab eodem Beneficiario, seu Cappellano, cedit in congruam sustentationem ipsius, & sic non extrahendum à supputatione = & resolutum fuisse à Sacra Congregatione Concilii testatur Monacell. formul. legal. par. 1. pag. 345. n. 1.

ARGUMENTUM.

Promotus ad Sacros Ordines ad titulum Cappellaniæ de Jurepatronatus, cum supplemento Patrimonii, si hoc distrahat, & alienet absque consensu Episcopi, an alienatio sustineatur?

SUMMARIUM.

1 Alienatio domus in supplementum patrimonii sacri assignatæ facta absque licentia Episcopi, est nulla; etiamsi in locum domus alienatæ fuerit subrogatus alius fundus: ut num. 2.

CASUS II.

Ludovicus Ramazzotus ad Ordines sacros promotus fuit ad titulum Cappellaniæ de jurepatronatus Laicorum onus habentis Missæ quotidianæ, & cum supplemento patrimonii sacri à Joanne Baptista Patre constituto super quadam ejus domo valoris scut. 300. monetæ Urbini, & annui redditus scut. 12. successivè dictus Sacerdos reportata die 13. Decembris 1707. à Ludovico Maruscello Romano cessione cujusdam asserti crediti fructiferi scutorum in forte 409., & provenientis ab instrumento stipulato anno 1645. in subrogationem sui patrimonii, sinè licentia Ordinarii, consensum præstitit, ut ejus Pater domum, ut supra assignatam distraheret, prout de facto die 3. Januarii 1708. vendidit; hinc inter cætera quæsitum fuit = An alienatio domus in supplementum patrimonii sacri assignatæ sustineatur in casu &c.

1 Cui negativè respondendum dicebam; quia alienatio hujusmodi domus fuit facta absque licentia Episcopi omnino requisita ad validitatem alienationis bonorum patrimonii sacri, juxta dispositionem S. Concilii Tridentini sess. 21. de reform. cap. 2. ibique Barbof. nu. 59. & seqq. Gonzal.

zal. super Regul. 8. Cancell. gloss. 5. S. 10. nu. 13. Gratian. disc. forens. 159. nu. 2. ibique Carol. Anton. de Luc. nu. 1.

- 2 Nullatenus attentio, quod in locum dictæ domus fuerit subrogatum quoddam creditum fructiferum in sorte scut. 409.; hæc enim subrogatio, utpotè destituta consensu, & licentia Episcopi, est nulla, dum subrogatio unius rei loco alterius pro patrimonio sacro assignatæ, fieri non potest absque licentia Episcopi, ea ratione, quia ad ipsum spectat recognoscere, an nova bona subrogata sufficiant pro congrua, ac decenti Clerici sustentatione. Pignatell. consult. 168. num. 4. tom. 9. Monacell. formul. legal. tom. 12. tit. 13. formul. 3. nu. 18. pag. 72. Panimol. decis. 6. annot. 3. nu. 6. S. Congr. Concilii in Senogallien. 20. Junii 1705.

Et ita resolutum fuit ab eadem S. Congregatione Concilii in Fanen. patrimonii sacri, & Missarum 21. Augusti 1717. ad primum.

ARGUMENTUM.

An, & quando quis dicatur subditus Ordinarii ratione originis paternæ ad effectum, ut ab eo validè ordinari possit.

SUMMARIUM.

- 1 Quando quis dicatur subditus Episcopi ratione originis paternæ? Vide ibi.
- 2 Natus ex accidenti in aliquo loco non dicitur subditus Episcopi illius loci ratione originis, sed tunc attenditur origo Patris.
- 3 Quando quis non dicatur subditus Episcopi ratione domicilii? Vide ibi.

CASUS III.

Benedictus Mannellus cupiens prima Clericali tonsura initiari, aliosque successivè ordines ab Episcopo Vici Equensi, tanquam à suo Ordinario suscipere, petiit ab Eminentissimo Archiepiscopo Neapolitano Literas testimoniales, ex quo longo temporis spatio moratus fuerat in dicta Civitate, & Eminentissimus Archiepiscopus eas denegavit sub

Pars VI.

obtentu, quod ordinatio Benedicti ad se, & non ad Episcopum Vici Equensem pertineret: Quæsitum proinde fuit in Sacra Congregatione = Ad quem spectet Ordinatio Oratoris.

- 1 Spectare ad Ordinarium Vici Equens. præviis Testimonialibus Eminentissimi Archiepiscopi Neapolitani rescribendum censebam; Quoniam cum Pater Oratoris Vici natus sit, Vici bona stabilia possideat, ibique solvat onera communitativa, & sit admissus tamquam civis ad Syndici electionem, Orator ratione originis paternæ dicitur subditus Ordinarii Vici, adeoque ad hunc spectat illius ordinatio. Barbof. de offic. & potest. Episcopi par. 2. alleg. 4. n. 4., & fuit resolutum à Sacra Congregatione in Neapolitana, seu Anglonen. ordinationis 29. Aprilis 1702., & in Romana, seu Sutrina ordinationis 17. Martii 1708.

Nec obstat, quod idem orator natus fuerit Neapoli, ibique Sacramentum confirmationis receperit, & in denuntiatione facta per Parochum circa ejus liberum statum tanquam Neapolitanus denuntiatus fuerit, & quod ejus Pater à quinque supra triginta annis se transtulerit ad Civitatem Neapolis, in qua moratus est, & moratur, exercendo artem argentariam, & gemmariam; Ex hoc enim deduci non potest, quod ipse sit subditus Eminentissimi Archiepiscopi ratione originis, vel ratione domicilii.

- 2 Non quidem ratione originis, quia natus est Neapoli ex accidenti, ratione scilicet Mercaturæ Patris, quæ nativitas accidentalis apta non est reddendi illum subditum ratione originis ad effectum suscipiendi ordines, sed attendenda venit in hoc casu Nativitas Patris juxta præscriptum hujus Canonis S. Caterum, R.P.D. Petra ad Constit. Apostolic. unic. Urbani II. sec. 1. num. 69. tom. 1. pag. mihi 331.

3 Nec ratione domicilii, quia ejus Pater Neapoli non habuit Apothecam fixam, & stabilem, nec bona stabilia emit, semper habuit, & adhuc habet animum redeundi ad Civitatem, in qua natus est, sæpiùs rediit ad illam, relinquendo in propria domo Uxorem, & liberos, & consequenter non contraxit ibi domicilium, juxta hunc Canonem S. Subditus, Barbof. de

Yy

offic.

offic. & potest. Episcopi par. 2. dicta alleg. 4. num. 22. & seqq., Sed quia Orator permansit in Civitate Neapolis, in ætate, in qua potuerat contrahere Canonicum impedimentum, ideo requiruntur Literæ testimoniales Eminentissimi Archiepiscopi, ut disponitur ab eodem *Canone S. Cæterum*.

Et ita resolutum fuit ab eadem *S. Congregatione in Neapolitana, seu Vici Equem ordinationis 12. Martii 1718.*

ARGUMENTUM.

Si quis prætendat suscepisse ordines Sacros per vim, & metum, ut collatio ordinum ex hoc capite dicatur nulla, quid requiritur?

SUMMARIUM.

- 1 Collatio ordinum, ut dicatur nulla, tam quoad impressionem Characteris, quam, quoad votum continentia, quid requiritur? Vide ibi.
- 2 Quando constare non dicatur de coactione absoluta, nec de coactione causativa?
- 3 Ordinatus per vim, & metum quando censetur ratificasse ordinem susceptum. Vide ibi.
- 4 Ordinatus ad Subdiaconatum si in actu ejus collationis tangat Calicem, & Patenam, non autem librum Epistolarum ex inadvertentia, an ista omisso suppleri possit per Episcopum, etiam privatim.

CASUS IV.

Joseph Sarco prætendens *S. Subdiaconatus ordinem per vim, & metum* illatum à Sebastiano Patre nulliter suscepisse in mense Septembris anni 1709. curavit post obitum Patris sequutum die 30. Octobris sequentis ex delegatione Sacrae Congregationis Concilii in Curia Archiepiscopali Hispalen examinari formiter sex Testes, quorum tamen primus, secundus, & quintus deponunt tantum de auditu, tertius, & quartus, enixam voluntatem Patris, ut Filius Subdiaconatu insigniretur, testantur, sextus Testis Oratoris Confessarius deponit se inter-

posuisse, nè Sebastianus cogeret filium invitum ad susceptionem *SS. Ordinum, & concludit = Non lo potè persuadere per il crudele naturale di detto Sebastiano; Contra verò Promotor Fiscalis in actis protestatus fuit oratorem quamvis Laurea Doctorali insignitum suscepisse ordinem nulla præmissa protestatione, & post obitum Patris non reclamasse, nisi post triennium. Ulterius idem Promotor novem testes contra oratorem induxit, inter quos recensentur, Mater, Soror, & Avunculus oratoris, qui deponunt, Sebastianum Patrem fuisse virum optimis moribus imbutum, & negant suppositum metum, & minas. Sextus Testis Fiscalis deponit ab Josepho oratore fuisse requisitum post obitum Patris, ut ipsi procuraret Coadjutoriam cujusdam Dignitatis; neque videtur se retractasse in secundo examine, dum Testis confirmata prima depositione addidit à Josepho se acribus verbis reprehensum, cum illi proposuisset permutationem Beneficii, quod est quid diversum, & ultra contenta in prima depositione; Nonus Testis, qui in primo Examine deposuit habuisse à Josepho in mandatis post obitum Patris, ut illi procuraret aliquod Beneficium, in secundo examine confirmavit, saltem post obitum Patris; oratorem ipsi per Epistolam gratias egisse de adhibitis diligentibus, transmittendo etiam munera, & pecunias, Quare disputatum fuit *An constet de nullitate collationis ordinis in casu &c.**

- 1 Cui respondendum negativè sentiebam; Etenim non constat nec de coactione absoluta, nec de coactione conditionali, seu causativa Josephi Sarco in suscipiendo ordinem Subdiaconatus, prout requiritur ad hoc, ut hujus collatio dicatur nulla, tam quoad impressionem characteris, quam quoad votum continentia juxta *Hofstien. in Summ. de Baptism. num. 11. Fagnan. in cap. majores de Baptism. num. 21. & n. 101. & seqq. ibique Barbos. n. 18. Sanchez. de matrim. lib. 7. disp. 29. num. 5. & seqq. Rot. dec. 225. coram Emerix*
- 2 Quod non constet de coactione absoluta, quæ impedit impressionem characteris, satis patet, dum nullum super ea, affertur documentum. Quod verò nec etiam constet de coactione causativa, quæ

quæ impedit votum, seu obligationem continentiam, licet non impediatur impressionem characteris, satis detegitur ex attestationibus, & documentis allatis pro parte ipsius Josephi. Ex istis enim non probatur coactio causativa illata eidem Josepho ab ejus Patre directè ad hunc effectum, ut ipse suscipere ordinem Subdiaconatus; nam primus, secundus, & quintus Testis deponunt, super hujusmodi coactione, seu super vi, & metu tantum de auditu, adeoque eandem coactionem non probant, ad *Text. in cap. licet de Testibus Rot. in Tuden. Parochialis de Reverteme 17. Junii 1712. S. Secunda, coram R.P.D. Falconerio*. Tertius, & quartus solum enixam testantur voluntatem Patris, ut Filius Subdiaconatu insigniretur; ac proinde nihil probant, fieri namque potuit, quod Pater habuisset hanc enixam voluntatem, & tamen, quod non induxisset ejus filium per vim, & metum cadentem in constantem virum ad suscipiendum Subdiaconatum. Sextus denique Testis, qui deponit se interposuisse nè Sebastianus cogeret Filium invitum ad susceptionem SS. Ordinum, & concludit = *Non lo potè persuadere per il crudele naturale di detto Don Sebastiano* =, eandem coactionem non probat, quia cum hujus Testis depositio conquassata remaneat à tot contrariis Testibus, nimirum à Matre, Sorore, & Avunculo Josephi deponentibus Sebastianum Patrem fuisse virum optimis moribus imbutum, & nullatenus coegisse Filium ad suscipiendum prædictum ordinem, nullum probationis gradum de jure constituere potest *Rot. in dicta Tuden. Parochialis de Reverteme 17. Junii 1712. S. Concomitans, coram R.P.D. Falconerio*. Et eorum attestationibus potius est deferendum, cum sint consanguinei, & intrinseci ejusdem Sebastiani, qui proinde scire magis præsumuntur hujus naturam, quam dictus sextus Testis extraneus.

- 3 Sed etiam si ommittatur constare de hujusmodi coactione, tamen quia præfatus Joseph suscepit ordinem, nulla præmissa protestatione, & post obitum Patris non reclamavit, nisi post Triennium; immò procuravit post obitum Patris Coadjutoriam ejusdem Dignitatis, aut aliud beneficium, & gratias egit ei, median-
- Par. VI.*

te quo illud procuravit, transmittendo etiam munera, & pecunias, ut deponunt sextus, & nonus Testis Fiscalis; sequitur ipsum ratificasse ordinem susceptum, & consequenter teneri observare votum continentiam, dum metus, & violentia purgantur per liberum consensum supervenientem. *Fagnan. in dicto cap. majores de Baptismo num. 114. ibiq. Butr. n. 8.*

Et ita resolutum fuit à S. Congregatione Concilii in *Hispalen. Nullitatis Ordinis 2. Maji 1716.*

- 4 Quæro hic si Ordinatus ad Subdiaconatum, in actu ejus collationis tangat calicem, & patenam, non autem Librum Epistolarum ex inadvertentia, an ista omissio suppleri possit per Episcopum etiam privatim?

Respondeo *Affirmative*, uti resolutum fuit à S. Congregatione Concilii in *Ordinis Capuccinorum, seu Senogallien. ordinationis 10. Januar. 1711.* ubi cum quidam Religiosus ordinis Cappuccinorum accesserit cum dimissorialibus sui Superioris ad Episcopum Senogallien. pro suscipiendo Sacro Subdiaconatus ordine, in actu ejus collationis tetigit quidem Calicem, & patenam, non autem librum Epistolarum ex inadvertentia Assistentis; Unde licet Orator ex cõmuniori Doctorum opinione non dubitaverit de valida ejus ordinatione, sed tantum crediderit ei deficere potestatem legendi Epistolas, nihilominus urgente etiam opinione nonnullorum Doctorum sentientium in oppositum, supplicavit pro opportuna declaratione; proposito proinde dubio = *An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.* fuit rescriptum *Esse supplendum per Episcopum, etiam privatim.*

ARGUMENTUM.

Baptizatus ab hæretico, & natus à Parentibus hæreticis an sit irregularis, adeout indigeat dispensatione ad effectum, ut promoveri possit ad Ordines.

SUMMARIUM.

- 1 *Recipiens Baptismum ab hæretico antequam usum rationis, non efficitur irregularis.*

Y y 2 2 He-

- 2 Hæreticus, hæresi etiam abjurata remanet irregularis; secus filius hæretici; Limita, ut ibi.
- 3 Recipiens Ordines ab alieno Episcopo absque Dimissorialibus proprii Ordinarii, remanet suspensus à susceptorum ordinum executione.
- 4 Hæc suspensionis pœna, an, & quando sit de medio tollenda? Vide ibi.
- 5 Ad licitam ordinationem requiruntur Testimonialia Ordinariorum eorum Locorum, in quibus ordinandus moram traxit.

CASUS V.

Guilielmus Melfort, qui obtinet Archipresbyteratum in Collegiata Ecclesia Sancti Eustachii, debet ex causa dicti beneficii ad Sacros Ordines ascendere, sed nonnullis indiget dispensationibus, ut ex sequenti facti serie desumitur.

Guilielmus origine Scotus Landini natus est anno 1686. ex Genitoribus conspicuæ, & nobilissimæ Familiæ, sed hæresis labe infectis, qui tamen hæresim abjurarunt, & Catholicam Religionem subinde amplexi sunt, dum ipse erat in ætate annorum duorum, & postquam ab Administrato Ecclesiæ Anglicanæ Baptismum receperat.

Tempore, quo gloriosæ memoriæ Jacobus Secundus Angliæ Rex è Regno fuit expulsus, ipse cum suis Genitoribus Gallias, & deinde Flandriam petiit, & in Universitate Duacensi suorum studiorum cursum explevit, & ab Episcopo Atrebatensi Confirmationis Sacramentum suscepit, & post hæc, cum Gallias reversus fuisset, fuit ab Episcopo Niverniensi ad primam Tonsuram, & ad quatuor Ordines Minores promotus absque dimissorialibus sui Ordinarii; Duobus ab hinc annis Romam venit, & à Sanctissimo Domino Nostro dictum Archipresbyteratum S. Eustachii obtinuit; In hoc rerum statu disputata fuerunt in Sac. Congr. Concilii sequentia dubia.

Primo = An Orator sit irregularis, ex quo Baptismum ab Hæretico recepit =

Secundo = An irregularis sit, ex quo natus est à Parentibus Hæreticis; & quatenus affirmativè.

Tertio = An ei sit indulgenda dispensatio =

Quarto = An remanserit suspensus à susceptorum Ordinum executione, ex quo eos recepit sine dimissoriis proprii Episcopi? Et quatenus affirmativè.

Quinto = An hæc suspensionis pœna de medio tollenda sit per Apostolicam dispensationem, non obstante, quod sui Ordinarii consensus deficiat.

Sexto = An probatio de vita, & moribus, nec non Baptismi, & Confirmationis fieri possit per testes, deficientibus literis testimonialibus Ordinariorum juxta præscripta in Bulla Speculatores.

1 Super quibus meum aperiendo sensum Ad primum negativè respondendum credebam; Quia Orator recepit Baptismum ab Hæretico ante usum rationis, & dum erat in ætate infantili, nimirum duorum annorum, qua ætate quis per susceptionem Baptismi ab Hæretico non efficitur irregularis juxta Textum in Can. Placuit, & in Can. Qui apud Donatistas 1. quæst. 4. Gloss. in Can. Qui in qualibet 1. qu. 7. verb. Baptizati, Suarez de Censur. disput. 42. sect. 1. nu. 11.

2 Ad secundum pariter negativè: Licet enim Hæreticus, hæresi etiam abjurata, remaneat irregularis. Can. Presbyter de pœnit. dist. 5., tamen Hæretici filius non est irregularis, si Parentes Catholicam Fidem amplexi sint, Suarez ubi supra disput. 43. sect. 3. Albit. de Inconstan. in fide cap. 24. nu. 75. & seq. Et consequenter ad tertium est satis provisum.

3 Ad quartum affirmativè; Ita enim disponitur à Concilio Tridentino in cap. 8. sess. 23. de reform. à Bullis Pii II. la 7. Clementis VIII. la 40. & Urbani VIII. la 33. & ab hoc Canone in §. Porro, Nec Oratori suffragari potest ratio domicilii in Galliis contracti, quia non constat de requisitis hujusmodi domicilii ad formam hujus Canonis.

4 Ad quintum Affirmativè, stante Oratoris bona fide, & non constat eum suscepisse primam Tonsuram, & Ordines Minores ab Episcopo Niverniensi, absque literis dimissorialibus sui Ordinarii dolosè, & in spretum, quo casu dignus videtur Apostolica dispensatione.

5 Denique ad sextum dicebam admitti posse probationem Baptismi per testes, & jura-

juramentum Oratoris; in reliquis verò exquiri debere testimoniales Ordiniorum eorum Locorum, in quibus moram traxit; quia cum ibi canonico aliquo impedimento irretiri potuerit, proinde necessarîe videntur testimoniales Ordiniorum, prout ab hoc *Canone* præscribitur.

Et ita resolutum fuit ab eadem S. Congregatione in *Romana* 21. *Maji* 1718.

ARGUMENTUM.

Neophitus promotus ab Episcopo ad sacros Ordines, & provifus de Beneficio Ecclesiastico Jurispatronatus an, & quando non indigeat absolute cum rehabilitatione ad Ordines, nec nova, provifione Beneficiorum.

SUMMARIUM.

- 1 Neophiti, an, & quando sint irregulares.
- 2 Promotus ad Sacerdotium capax est consequendi beneficia absque ulla dispensatione.
- 3 Filii Hæreticorum sunt incapaces Beneficiorum Ecclesiasticorum; secus nati à Parentibus Turcis.
- 4 Promovendi ad Episcopatum debent esse nati à Parentibus Catholicis secus promovendi ad alia Beneficia inferiora.

C A S U S V I.

Joannes Baptista Simon Vivier natus à Patre, & Matre Turcis, Sacramentum Baptismi recepit in infantili ætate, & omnibus sacris Ordinibus, non excluso Presbyteratu, fuit initiatus ab Episcopo Melevitano, qui suæ originis perfectam notitiam dicitur habuisse. Assumptus etiam fuit ad officium Substituti Cancellariæ Curia Episcopalis, & ab Ordinario fuit provifus de Beneficio Ecclesiastico jurispatronatus Laicorum; Cumque Sedes Apostolica alterum eidem Beneficium contulerit; Quæsitum fuit à S. Congregatione Concilii.

Primo = *An Orator indigeat absolute cum rehabilitatione ad Ordines.*

Secundo = *An indigeat nova provifione Beneficiorum* = & quatenus affirmative.

Tertio = *An eidem indulgenda sit absolutio cum rehabilitatione ad Ordines, & cum nova Beneficiorum provifione* =

Quæ omnia prout infra resolvenda dicebam; Ad primum nimirum *negative*: Tum quia Orator fuit promotus ad Ordines ab Episcopo Melevitano cum facultate sibi tributa eum ordinandi in quadam Epistola S. Officii ipsi scripta de anno 1696. Tum etiam quia licet Neophiti sint irregulares juxta Canones à Gratiano relatos *dist.* 48. hoc tamen procedit in his, qui fuerunt baptizati in adulta ætate, & qui de recenti conversi sunt, juxta *Suarez de censur. disp.* 43. *sect.* 3. *conclus.* 2. n. 5. non verò applicatur illis, qui in infantili ætate constituti Baptismum receperunt; sicuti nec procedit, quo ad eos, qui licet Baptismum in adulta ætate receperint, post aliquod nihilominus temporis intervallum, & experimentum, idonei ab Ordinario reputantur pro sacrorum Ordinum receptione, juxta *Gibalin. de Irregul. cap.* 3. *propos.* 3. *Diana in editione coordinata tom.* 5. *tract.* 5. *resol.* 47. *Suarez ubi supra nu.* 6. & *seq. Sanchez in præcept. Decal. lib.* 2. *cap.* 28. *num.* 11. *Bonacin. oper. moral. tom.* 1. *de Irregul. quæst.* 2. *punct.* 1. *propos.* 3. *num.* 5. *Corrad. in prax. dispens. lib.* 3. *cap.* 7. *num.* 2. & *seq. Ricciul. in tract. de Neophit. cap.* 3. *sub nu.* 4. §. *Pugnantes*. Et optimè ponderavit R. P. D. meus Lambertinus in *Folio* impresso, & ab ipso eruditè extenso.

- 2 Ad secundum pariter *negative*; Orator namque jam est promotus ad Sacerdotium, ac proinde capax est consequendi beneficia absque ulla dispensatione. *Ricciul. de Neophit. cap.* 4.
- 3 Non obstat Textus in *cap. Quicumque §. Hæretici de hæret. in 6.*; nec Constitutio 6. Gregorii XIV. §. 9. De qua supra *Can. XXI.*; quia Textus loquitur de Filiis hæreticorum, & dicit eos esse incapaces Beneficiorum Ecclesiasticorum, non verò de nato à Parentibus Turcis, & Constitutio loquitur de promovendis ad Episcopatum, qui debent esse nati à Parentibus Catholicis; non verò de promovendis ad alia beneficia inferiora. Ex quibus sequitur ad tertium esse satis provifum.

Et ita resolutum fuit ab eadem Sacra-
Con-

Congregatione in *Meleuitana* 13. *Augusti* 1718.

ARGUMENTUM.

Episcopus an, & quando teneatur conferre Clericatum nominato ad Beneficium Ecclesiasticum; & an quis promoveri possit ad titulum Cappellania, seu Beneficii amovibilis.

SUMMARIUM.

- 1 *Reposita est in libertate Episcopi propriis subditis Ordines concedere, vel denegare.* Intellige ut nu. 5.
- 2 *Renitentia Episcopi in concessione Ordinum est laudabilis.*
- 3 *Episcopus ex justa causa denegare potest Ordines etiam arctatis.*
- 4 *Laborans morbo epileptico est incapax se promovendi ad Sacerdotium.* Intellige ut nu. 7.
- 6 *Vocatus à Fundatore ad Beneficium, vel nominatus à Patrono, dicitur quodammodo arctatus primam Tonsuram suscipere.*
- 8 *Non potest quis promoveri ad titulum Cappellania, sive Beneficii amovibilis.* Limita ut nu. 10.
- 9 *Nec ad titulum Cappellania merè Laicallis.*

CASUS VII.

Quidam Fundator auctoritate Ordinarii fundavit, & erexit beneficium habitu Sacerdotale, cum reservatione juris patronatus tam activi, quam passivi favore suæ familiæ; vacato beneficio per obitum ultimi Rectoris, Patronus nominavit ad illud Titium ejus Filium de Familia à Fundatore prædilectum, qui cum esset Laicus preces porrexit Episcopo, ut ipsum Clericali Tonsura initiaret; Episcopus autem sub prætextu, quod esset Filius unicus, & inhabilis ad Sacerdotium, eo, quod olim passus fuit deliquium, quod dubitabatur processisse ex accidenti epileptico, denegavit eidem hujusmodi Clericatum; quæritur proinde in hoc casu an Episcopus teneatur ei conferre Clericatum?

1 Respondendum videtur negativè; Quoniam reposita est in libero Episcoporum arbitrio, propriis subditis Ordines concedere, vel denegare, non solum de jure antiquo ad *Text. in cap. Ad aures de temp. ordin.*, verum etiam ex jure novissimo sacri Concilii Tridentini *cap. 2. sess. 21. de reform.* ibi = *Nisi illi, quos Episcopi judicaverint assumendos pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum* = & valde laudabile est in Episcopo, quod ipse sit potius renitens, quam facilis in concessione ordinum sanctius est paucos bonos, quam multos malos habere Ministros, ut monuit Clemens in *Can. Tales dist. 23.* ibi = *Tales ad ministerium eligantur Clerici, qui dignè possint Dominica Sacramenta tractare; Melius est enim Domini Sacerdoti paucos habere Ministros, qui possint dignè opus Dei exercere, quam multos inutiles, qui onus grave Ordinatori adducant* =

Non obstat, quod Titius utpotè vocatus ab ipsomet Fundatore ad hujusmodi beneficium sit arctatus; siquidem Episcopus ex justa causa denegare potest Ordines etiam arctatis, ut probat *R.P.D. meus Petra, in comment. ad Constit. Apostolic. tom. 1. pag. mibi 326. num. 23.* In præsentiarum duplex concurrere videtur causa, prima est, quod Titius sit Filius unicus, ex quo dubitari potest ipsum Clericalem militiam assumere velle, non ut fidelem cultum Deo præstare possit, sed ad effectum fugiendi sæculare judicium, *Fagnan. in cap. Cum sit ars de atat. & qualit. n. 14.*

4 Altera, quia dubitatur eundem esse subiectum accidenti epileptico; & consequenter est incapax se promovendi ad Sacerdotium, infra annum, prout dictum beneficium requirit, ad *Text. in Can. 3. dist. 33.*

5 His tamen minimè attentis censeo in hoc casu, Episcopum teneri promovere Titium ad primam tonsuram; Distinguedum est enim quoad Promovendos ad Ordines, inter arctatos, & non arctatos, certum est Episcopum habere liberam facultatem concedendi, vel denegandi Ordines eis, qui non sunt arctati juxta auctoritates superius relatas, tenetur tamen promovere ad Ordines eos, qui sunt arctati, vel ratione Ordinis, nimirum ex eo, quia habeat e. g. Subdiaconatum, iste enim non tenetur stare in tam stricto sta-

tu finè affecutione Presbyteratus, vel ratione beneficii possessi, quod habeat annexos Ordines sacros, vel ratione beneficii sibi debiti ex lege foundationis, nisi addit justa, & legitima causa, quæ ipsum retrahat à concessione Ordinum. *Pignatell. consult. 19. nu. 4. tom. 7. Barbos. de offic. & potest. Episcopi par. 2. alleg. 4. n. 66. R.P.D. Petra in comment. ad Constit. Apost. tom. 1. pag. 325. n. 18. Rot. decis. 186. nu. 3. cor. Rembold.*

6 In casu præsentis Titius est quodammodo similitudinarie arctatus suscipere primam tonsuram, dum cum ei debeat hujusmodi beneficium, utpotè ad ipsum vocato à Fundatore; & nominato à Patrono, si ei denegaretur Clericalis tonsura, amitteret beneficium de suo jurepatronatus passivo, & amitteretur extraneus ad exclusionem ejus de sanguine, & familia contemplata, quod fieri non debet in grave illius præjudicium, absque justa, & rationabili causa. *Card. de Luc. de benef. disc. 72. n. 7. & in Miscell. disc. 25. n. 10. R.P.D. Petra ubi supra nu. 29.*

Nec pro causa allegari valet, quod ipse sit filius unicus, quasi quod vellet Ecclesiasticæ militiæ adscribi in fraudem, nimirum ad evitandam subjectionem Judici sæculari, quia cum ipse petat Clericali charactere insigniri ob assequendum beneficium habitu Sacerdotale, ex hoc præsumitur, primam tonsuram suscipere velle non in fraudem, sed potius ut laudabile servitium in statu Sacerdotali Deo præstare possit. Minusque est allegabilis altera causa, quia cum facto experimento intrâ terminum unius anni, & ultra, nulla morbi epileptici signa dederit, non est proinde arcendus à sacris Ordinibus ex eo, quia olim passus fuerit deliquium, ut in similibus terminis resolutum fuit à S. Congregatione Concilii in *Tudertina Ordinationis 19. Julii 1704.*

8. Quærò an quis promoveri possit ad titulum Cappellaniæ, sive Beneficii amovibilis?

8 Respondeo negativè, quia titulus, ad quem quis promoveri cupit, debet esse perpetuus juxta Tridentinum *cap. 2. sess. 21. de reform.*, & docent expressè *Garz. de benef. p. 1. cap. 2. nu. 83. Antonell. de Regim. Eccles. lib. 2. cap. 2. nu. 1.* & fuit resolutum à Sac. Congregatione Concilii in

9 *Tiburtina Cappellaniæ 14. Junii 1710.*; sicuti non potest quis ordinari ad titulum Cappellaniæ merè laicalis. *Antonell. ubi supra num. 2. Passerin. in cap. Cum nullus 10 art. 3. num. 66.* Verùm si Patroni se obligarent non removere præsentatum, dictamque Cappellaniam perpetuare ejus vita durante prævio Beneplacito Apostolico, posset quis ad titulum illius ordinari, obtento priùs dicto Beneplacito, quod solet concedi, prout concessum fuit ab eadem Sac. Congregatione in *Civitatis Castellii 18. Martii 1719.*, ubi cum quidam Clericus promoveri cupiens ad sacros Ordines nominari obtinuerit à Patronis ad Cappellaniam amovibilem, sub eorum obligatione illum non amovendi, dictamque Cappellaniam perpetuandi, ejus vita durante, prævio Beneplacito Apostolico; fuit pro eo supplicatum, & consecutivè rescriptum = *Pro gratia attempto consensu Patronorum, ita tamen ut si Orator aliunde provideatur sufficienter, Cappellania reassumat naturam amovibilitatis =*

ARGUMENTUM.

An Regularibus cunctis indistinctè faveat Privilegium aliquod, ut promoveri possint ad Sacros Ordines *extra Tempora* à jure statuta, diebus Festivis.

SUMMARIUM.

- 1 Sacri Ordines conferendi sunt in sex Sæbathis anni & num. 3. Et quare vide num. 4.
- 2 Ordinatus *extra Tempora* absque dispensatione, est ab executione Ordinum ipso jure suspensus.
- 5 Nullus sive Sæcularis, sive Regularis ordinari potest *extra Tempora*, nisi habeat Privilegium Apostolicum.
- 6 Privilegia, quæ in contrarium afferuntur, vel non loquuntur de facultate promovendi *extra Tempora*, vel sunt abrogata, vel sunt insufficientia indistinctè pro cunctis Regularibus; Et quæ sint hujusmodi Privilegia? vide nu. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. & 22. & 23.
- 15 Concilium Tridentinum, ut dicatur revocare Privilegia merè gratuita, & non con-

- concessa titulo oneroso sufficit, quod statuat aliquid, cui illa repugnet; Et quare: vide num. 16.
- 17 Concilium Tridentinum derogavit Privilegiis Regularis ante ipsum concessum promovendi extra Tempora.
- 18 Constitutio Pii V. la 41. fuit revocata, & reducta ad terminos Juris communis, & S. Concilii Tridentini à Gregorio XIII.
- 19 Privilegium Pii IV. non fuit confirmatum post Concilium à Successoribus Pontificibus, quo ad facultatem promovendi extra Tempora.
- 20 Confirmatio restringitur ad limites confirmati.
- 21 Papa nunquam censetur restituere velle Privilegium abrogatum, nisi id exprimat.
- 24 Non valet consuetudo, quod extra statuta Tempora sacri Ordines conferantur.

C A S U S V I I I.

DUm studebam apud R. P. D. Anfidæum tunc Sacræ Congregationis Concilii Secretarium; quidam Religiosus strictioris observantiæ Reformatæ Provinciæ Calabriæ in quadam Scriptura, sub hoc titulo = *Dissertatio totius juris pro ordinatione extra Tempora* = impressa, quæ præ manibus circumferebatur; decidendum proposuit solitum, ac aliàs in Sacra Congregatione propositum dubium = *An Regularibus cunctis indistinctè faveat privilegium aliquod, ut promoveri possint ad sacros Ordines extra Tempora à jure statuta, diebus festivis* = Quod affirmativè resolvendum contendebat; Ego verò, eadem dissertatione perlecta; veritatis amore ductus, sequentia scripsi; & præfato dubio negativè respondendum censebam, non obstantibus in contrarium in ea deductis.

- 1 Disponitur enim à SS. Canonibus, quod in sex Sabbathis anni, & non aliis diebus sacri conferantur Ordines; nimirum in Sabbathis quatuor Temporum, quæ sunt post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post Festum Exaltationis S. Crucis, & in Sabbathis Passionis, & Resurrectionis, juxta Text. in cap. Ordinationes dist. 75. ibi = *Ordinationes Presbyterorum, & Diaconorum, nisi*

certis temporibus, & diebus exerceri non debent, idest quarti mensis jejunio, septimi, & decimi, sed & etiam quadragesimalis initii, ac mediana hebdomada, & Sabbathi jejunio, circa vesperam noverint celebrandas = & in cap. De eo de tempor. Ordin. ibi = *De eo &c. Sed ad Subdiaconatum nisi in quatuor temporibus, aut Sabbatho Sancto, vel in Sabbatho ante Dominicam de Passione, nulli Episcoporum præterquam Romano Pontifici licet aliquos Ordinare* = ibique Abb. Anan. Butr. num. 1. Bellemer, Fagnan. nu. 1. Barbof. nu. 7.

- 2 Quorum Canonum observantia aded intenta, & volita fuit à Pio II., ut contravenientibus imposuerit poenam suspensionis ipso jure incurramdam; statuendo, quod si quis extra hæc Tempora absque legitima dispensatione se ad sacros Ordines promoveri facit, sit ab eorumdem Ordinum executione ipso jure suspensus; ut in ejus *Constit. la VII. incipien. Cùm ex sacrorum Ordinum S. 2. de qua Bullar. Roman. tom. 1. pag. mihi 389.*

- 3 Idem statuitur à S. Concilio Tridentino cap. 8. sess. 23. de Reformat. ubi Concilium mandat ordinationes sacrorum Ordinum fieri statutis à jure temporibus ibi = *Ordinationes sacrorum Ordinum, statutis à jure temporibus, ac in Ecclesia Cathedrali &c. publicè celebrentur* =

- 4 Et quidem non absque maxima ratione sacri Canones determinarunt ordinationem sacrorum Ordinum fieri his diebus; quia cùm isti dies sint dies jejuniorum, quibus Christiani fideles, piis, & sanctis preceationibus sunt intenti; ac sint dies Sabbathi; quo Deus requievit ab opere, ad tanti Ministerii potestatem pro utilitate Ecclesiæ aptiores assumerentur; & Ordinandi ad sacros Ordines intelligerent se à sæculi laboribus, ad requiem Domini transire. *Fagnan. in dicto cap. de eo de temp. Ordin. n. 38. Rebuff. in prax. benef. tit. de Cler. malè promot. gloss. 1. nu. 8. & 9. Barbof. de offic. & potest. Episc. par. 1. alleg. 17. num. 1. & seq. & de jur. Eccles. lib. 1. cap. 33. nu. 172.*

- 5 Stante igitur hujusmodi sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini dispositione, nullus sive Sæcularis, sive Regularis prætereundum potest se promoveri facere, extra hæc tempora statuta, ad sacros Ordines, nisi sit sufficienti Privilegio Summi

Summi Pontificis suffultus; cujus tantummodò est proprium dispensare, ut extra statuta tempora sacri Ordines conferantur ad *Text. in cap. primo, & in cap. de eo de tempor. Ordin. Barbof. de jur. Eccles. lib. 1. cap. 33. §. 2. nu. 178.*

6 Confarcinabantur, & afferebantur in contraria dissertatione §. *Constat* quamplurima Privilegia Summorum Pontificum, quibus pretenditur Regulares cunctos indistinctè promoveri posse ad sacros Ordines extra tempora à Jure statuta diebus festivis; At eis perlectis, & attentè scrutatis inveniuntur ipsa, vel non loqui de facultate promovendi extra tempora; vel esse abrogata; vel denique esse insufficientia indistinctè pro cunctis Regularibus.

7 Siquidem Honorius III. anno 1216 in ejus Constitutione la 235., de qua *Bullar. Cassinen. tom. 2. pag. mihi 245. in §. 10.* non concedit Regularibus facultatem, ut ordinari valeant extra tempora, sed solum elargitur Patribus Cassinensibus Privilegium recipiendi Ordines à quocumque Episcopo sibi beneyiso, ut patet ex *dicto §. 10. ibi = Chrisma verò, Oleum sanctum, consecratione Altarium, seu Basilicarum, Ordinationes Monachorum, seu Clericorum à quocumque malueritis Catholico accipiatis Episcopo =* Nec in alia ejusdem Pontificis constitutione la 236. §. 3. *cod. Bullar. Cassinen. tom. 2. anno 1217.* conceditur Abbati Monasterii Sublacen. D. Benedicti, ejusque Monachis Privilegium, ut promoveri possint extra Tempora; sed solum idem Privilegium se promoveri faciendi à quocumque Episcopo Catholico; ut ex *dicto §. 3. ibi = Ad hæc propter frequentes injurias, quæ ab Episcopis, vel Episcoporum Monasteriis ingeruntur, datam vestro Cænobio à nostris Prædecessoribus facultatem, vobis quoque ratam manere decernimus, ut ad Ecclesias, cum expederit, dedicandas, aut Clericos in Monasterio Ordinandos à nobis Episcopum possuletis: Quod si ad nos pervenire in tempore nequieritis, quem malueritis Catholicum Episcopum adeatis =*

8 Innocentius III. anno 1203. in ejus Constitutione 22. de qua *Bullar. Cassinen. tom. 1. pag. mihi 25.* non concedit Abbati, & Monachis S. Pauli Urbis Privilegium, ut promoveri queant extra tem-

pora, sed solum Privilegium, ut se promoveri faciant à quocumque Antistite, ut in §. 8. *ibi = Consecrationes autem Altarium, & ordinationes Monachorum, qui ad sacros Ordines fuerint promovendi à quocumque maluerint Abbas, & Monachi ejusdem Cænobii Catholico dumtaxat Episcopo Apostolica freti auctoritate suscipiant.*

9 Gregorius IX. anno 1236. in ejus *Constitut. 30. de qua Bullar. Cassinen. tom. 1. pag. mihi 35. in §. 8. idem Privilegium.* Innocentii III. se promoveri faciendi à quocumque Episcopo Catholico favore Abbatis, & Monachorum S. Pauli Urbis confirmat, non verò concedit eis facultatem, ut se promoveri possint extra tempora *ibi = Consecrationes autem Altarium, & Ordinationes Monachorum, qui ad sacros Ordines fuerint promovendi à quocumque maluerint Abbas, & Monachi ejusdem Cænobii Catholico dumtaxat Episcopo, Apostolica freti Auctoritate suscipiant =*

10 Dicitur in contraria dissertatione eodem §. *constat* facultatem promovendi ad sacros Ordines extra tempora, quæ prærenditur concessa Patribus Benedictinis, per Honorium III., Innocentium III., & Gregorium IX. ubi supra fuisse confirmatam, communicatam, & ampliata motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ Potestatis plenitudine à Clemente VIII. anno 1601. in ejus *Constitut. 378.*, quæ incipit *In supremo*, de qua *Bullar. Cassinen. tom. 1. pag. mihi 416.* Sed quàm sit hoc à veritate alienum, sufficit perlegere hanc constitutionem, & clarè ex ea videbitur Clementem VIII. ibi non confirmasse, nec communicasse, nec ampliassè Privilegium Ordinationis extra tempora; sed solum communicasse Privilegia Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium Ordini S. Hieronymi sub Regula S. Augustini Regnorum Hispaniarum cum clausula, Quæ tenus sint in usu, & Decretis S. Concilii Tridentini non adversentur *ibi = Omnia, & singula Privilegia &c. eidem Ordini S. Hieronymi, ac omnibus, & singulis ejus Monasteriis &c. motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine &c. etiam per modum communicationis, seu extensionis inter se, ac cum aliis Ordinibus Mendicantibus, & non Mendicantibus &c. quatenus sint in usu, & Decretis S. Concilii*

Tridentini non aduersentur Auctoritate Apostolica &c. approbamus, & confirmamus = Et infra ibi = Et ulterius omnia, & singula alia, quibusvis aliis tam Virorum, quam Mulierum Ordinibus &c. in quibuscumque Mundi partibus consistentibus &c. in genere, vel in specie concessa, approbata, & confirmata Privilegia &c. similiter quatenus sint in usu, ac Decretis ejusdem Concilii, & Regularibus institutis ipsius Ordinis S. Hieronymi contraria non existant &c. ad prædictum Ordinem S. Hieronymi &c. extendimus, & ampliamus, illaque eis communicamus = Ac proinde potius ex hac Constitutione Clementis VIII. defumitur; quod Privilegium promovendi ad sacros Ordines extra tempora; quatenus fuisset concessum Ordini Benedictino per supradictos tres Pontifices ubi supra, cum aduersetur Decreto S. Concilii Tridentini dista sess. 23. cap. 8., non sit ab eodem Pontifice confirmatum, nec cōmunicatum.

11 Pius II. in ann. 1462. ejus *Constit. IX.* incipien. *Licet ex debito, de qua Bullar. Rom. tom. 1. pag. mibi 391.* non cōcedit Regularibus S. Benedicti Monasterii Montis Oliveti Aretinæ Diocesis Privilegiū, ut se promoveri possint extra tempora, sed solum, ut se promoveri valeant à quocumque Antistite Catholico, ut in §. 9. ibi = *Nec non quoties opus fuerit à quocumque Catholico Antistite Monachos, & Novitios dicti Ordinis ad hoc idoneos absque alio examine &c. ad omnes sacros Ordines promoveri facere, & conferendorum Ordinum hujusmodi, aut Altarium consecrandorum causa ipsos Antistites ad se in eorum Monasteriis advocare =*

12 Afferitur etiam in eadem dissertatione dicto §. *Constat* Quod Facultas, seu Privilegium, ut Regulares promoveri possint ad sacros Ordines extra tempora sit extensum, & communicatum per Constitutionem Sixti IV. incipien. *Regimini* la 4. omnibus Regularibus. Sed quā sit hoc erroneum, & falsum advertere supplicamus Constitutionem IV. hujus Pontificis non incipere *Regimini*, sed incipere *Sancta Minorum Religio* nec ibi agi de communicatione similis Privilegii, sed solum ibi contineri approbationem, & explicationem Constitutionis Gregorii XI. de Auctoritate Cardinalis pro tempore Protectoris Fratrum Minorum Ordinis Sancti Francisci, ut videre est in *Bullar. Rom.*

pag. mibi 405.; Constitutionem autem hujus Pontificis, quæ incipit *Regimini* esse la 6., & la 7. At in neutra ex illis sit communicatio similis Privilegii promovendi extra tempora omnibus Regularibus; sed solum ibi de anno 1474. sit communicatio Privilegiorum inter Ordines S. Dominici, & S. Francisci, ut legi potest in §. 16. *Constitutionis VI.* & in §. 14. *Constitutionis VII.*

Patet igitur Privilegia horum Pontificum non loqui de facultate promovendi ad sacros Ordines extra tempora; nec hanc Regularibus concedere; sed solum concedere facultatem, ut promoveri possint à quocumque Catholico Antistite, quæ est omnino diversa à facultate promovendi extra tempora; ac proinde vigore horum Privilegiorum non possunt Regulares indistinctè promoveri ad sacros Ordines extra tempora.

Afferuntur in præfata dissertatione dicto §. *Constat* alia Privilegia, quæ reverà concedunt nonnullis Regularibus facultatem se promoveri faciendi extra tempora, & quorum vigore prætenditur ab Auctore præfate dissertationis posse Regulares cunctos, etiam nunc indistinctè promoveri ad sacros Ordines extra tempora. Afferitur nempe illud Pauli III., qui de anno 1534. in ejus *Constit. I.* incipien. *Rationi congruit*, de qua *Bullar. Roman. tom. 1. pag. mibi 699.* in §. 3. concessit Patribus Camaldulensibus facultatem, ut promoveri possint ad sacros Ordines extra tempora; Quod Privilegium Pauli III. fuit anno 1528. communicatum Ordini Cappucinatorum à Clemente VII. in ejus *Constit. la 21.* incipien. *Religioni zelus*, de qua *Bullar. Roman. tom. 1. pag. mibi 672.* Et illud Pii IV. anno 1560. in ejus *Constit. 9.* incipien. *Circumspecta*, de qua *Bullar. Roman. tom. 2. pag. mibi 9.* ab eo concessum Militibus Conventus, & Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, ut promoveri possint à quocumque Antistite, & extra tempora. Quibus addi possunt alia duo Privilegia, quæ non nominantur in dicta dissertatione, nimirum illud Adriani VI. favore Ordinis S. Hieronymi, & illud Eugenii IV. favore Ordinis Benedictini, per quæ conceditur hujusmodi Religiosis similis facultas, ut promoveri valeant extra tempora, ut habetur

tur

tur in Compend. Privileg. verb. Mendic. Ordines §. 9. & §. 11. & referuntur à Chafsaing. Privilegia Regularium par. 2. tract. 7. cap. 2. propos. III.

14 Sed vigore horum Privilegiorum Regulares hodie nullatenus promoveri possunt ad sacros Ordines extra tempora; Quoniam fuerunt illa sublata, & revocata per Concilium Tridentinum dicto cap. 8. sess. 23. ut testantur Lezana in Sum. quest. Regul. cap. 14. tom. 1. nu. 19. ibi = Regulares non possunt modo post Concilium Tridentinum extra tempora ordinari; Ratio est, quia licet de hoc fuerint varia Privilegia Religionibus concessa &c. Concilium tamen Tridentinum sess. 23. cap. 8. id prohibet fieri = Et tom. 2. verb. Ordines sacri num. 19. ibi = Quod Regulares modo post Concilium Tridentinum ordinari non possint extra tempora = Ventrigl. in prax. tom. 1. annot. 44. §. Unic. num. 12. pag. mihi 278. ibi = In quibus terminis adverte quod possunt conferri hodie sacri Ordines vigore prædictorum Privilegiorum extra tempora, si Privilegia sint concessa, vel confirmata post Concilium Tridentinum, secus si ante Concilium, quia illa censentur derogata = Gonzal. in cap. De eo de tempor. Ordin. n. 7. prope fin. ibi = Sed hodie post Concilium Tridentinum sess. 23. de reform. cap. 8. sublata esse prædicta Privilegia &c. Barbof. de jur. Eccles. par. 1. cap. 33. §. 2. nu. 182. ibi = Virtute tamen aliorum Privilegiorum à Summis Pontificibus ante Concil. Tridentin. concessorum non possunt Regulares tunc ab Episcopis ordinari Ordinibus sacris extra tempora = Matthauc. offic. cur. Eccles. cap. 35. §. unic. num. 4. §. Aliis pluribus R. P. D. Petra in Comment. ad Constit. Apostolic. Urbani II. sect. 2. tom. 1. nu. 69. pag. 344.

Nec juvat respondere hujusmodi Privilegia non esse per Concilium Tridentinum dicto cap. 8. sublata; eo quia de illis ibi non facit expressam mentionem, sicut solet facere, quando Concilium vult Regularium Privilegiis derogare, ut pluribus exemplis à §. Verum usque ad §. In specie conatur ostendere Auctor præfatæ dissertationis.

15 Quoniam ut dicatur Concilium Tridentinum revocare Privilegia merè gratuita, & non concessa titulo oneroso, non requiritur, quod expressè de illis
Pars VI.

faciat mentionem, sed sufficit, quod statuat aliquid, cui illa repugnent; ut patet in cap. 1. sess. 7. de Reform. ubi Concilium licet non derogat expressè, & in specie Privilegiis, quæ antiquitus habebant Regulares se promoveri faciendi à quocumque Episcopo etiam in suis domibus sine licentia Dioecesanorum, ut patet ex Privilegiis superiùs enumeratis, tamen illa dicuntur revocata per Concilium, & Regulares non possunt amplius illis uti. Lezana in Summ. cap. 14. nu. 11. tom. 1. Tamburin. de jur. Abbat. tom. 2. disp. 2. qu. 19. R. P. D. Petra in Comment. ad Constit. Apostolic. tom. 1. pag. mihi 644. & in Comment. ad Constit. Eugen. IV. nu. 3. & seq. tom. 4. pag. 514. Van Espen. Un. Jur. Eccles. p. 2. tit. 9. cap. 2.

16 Ratio est, quia dictum Conciliare decretum editum fuit per viam legis, unde opus non fuit derogare in specie Constitutionibus, & Privilegiis antecedentibus, sed ad hoc, ut revocata dicantur, sufficit, quod sint contraria eidem decreto, ut docent Card. Albit. discept. 2. qu. 9. n. 2. penès Card. de Luc. de juridict. ibi = De mente autem Pontificis constare dicitur quando edit Constitutionem posteriorem per viam legis, nam tunc non est opus derogare in specie Constitutionibus, & Privilegiis antecedentibus = Gonzal. super Regul. 8. Cancell. gloss. 36. num. 32. Matthauc. offic. cur. Eccles. cap. 35. num. 6. §. Dixit.

17 Imò reverà Concilium Tridentinum expressè illis derogavit; in cap. enim 22. sess. 25. de Regular. mandat omnia, & singula in superioribus decretis contenta observari in omnibus Monasteriis cujuscumque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium non obstantibus eorum omnium, & singulorum Privilegiis; per quam clausulam fuisse derogatum expressè dictis Privilegiis à Concilio tradit idem Matthauc. ubi supra, Barbof. de Clausulis, clausul. 83. num. 1., Menoch. de Presumpt. præsumpt. 40. num. 22. lib. 6.

Sed sumus extra difficultatem, dum etiam admissò, quod non fuerit expressè derogatum eidem Privilegiis per Concilium Tridentinum, fuit tamen expressè eis derogatum per ipsummet Pontificem Pium IV. ann. 1564. in ejus Constit. la 94. incipien. In Principis Apostolorum, de qua Bullar. Roman. tom. 2. §. 1. pag. mihi 135.

Z z 2 ubi

ubi expressè revocat, & annullat omnia Privilegia contraria decretis Concilii Tridentini; & ad terminos hujus illa reducit.

- Non obstat, quod insinuat in dicta dissertatione §. *Neque opus fuit*, nimirum Pium V. in ejus Constitutione la 41. incipien. *Esti Mendicantium* declarasse decretum S. Concilii Tridentini in dicto cap. 8.
- 18 non habere locum in Regularibus, quoniam hujusmodi Constitutio non solum fuit revocata, & reducta ad terminos Juris communis, & Sacri Concilii Tridentini; sed etiam declaratio ibi facta, fuit ablatà, & abrogata per Gregorium XIII. in ejus Constitutione la 9. incipien. *Intanta Bullar. Rom. tom. 2. pag. 370. §. 6. ibi = Quin etiam tollimus, & abrogamus omnia irritantia alia decreta, nec non prohibitiones, declarationes &c.* = Ac etiam per Sixtum V. in ejus Constitutione incipien. *Sanctum, & salutare* la 91. Bullar. Rom. tom. 2. §. 2. ubi strictè præcepit observari in hac materia Ordinationis S. Concilium Tridentinum; & docent *Vasquez disp. 246. cap. 4. num. 44. in 3. Partem Divi Thomæ tom. 3. R. P. D. Petra in Comment. ad Constit. Urbani II. sect. 2. num. 7. pag. 336.*
- 19 Minusque adversatur id, quod dicitur in sæpedito §. *Constat* videlicet Privilegium Pii IV. post ipsum Concilium fuisse confirmatum, eo quia fuit ejusdem Pii IV. Constitutio confirmata à Gregorio XIII. in ejus Constit. la 60. incipien. *Quo magis*; à Gregorio XIV. in ejus Constit. V. incipien. *Quanta* apud Bullar. Roman. tom. 2. ab Urbano VIII. in ejus Constit. la 16. incipien. *Universalis Ecclesiæ*. Bullar. Rom. tom. 4. Etenim præfati Pontifices confirmarunt Constitutionem Pii IV. favore Militum Ordinis Hierosolymitani, quo ad exemptionem eorumdem Militum à solutione decimarum, ac declararunt facultatem uniendi, & dismembrandi beneficia concessam M. Magistro, & Conventui à Pio IV. procedere sive ante, sive post mortem Possessorum, ut legi potest in illa Gregorii XIII. §. 7., & 10.; in illa Gregorii XIV. §. 4., & 5.; in illa Urbani VIII. §. 3. Non verò confirmarunt dictam Constitutionem Pii IV. quo ad privilegium promovendi ad sacros Ordines extra tempora.
- 20 Et ratio est evidens, quia confirmatio

restringitur ad limites confirmati, & illius naturæ est non aliquid de novo tribuere, sed quod jam tributum est roburare, & præservare, si adfit, & ultra contenta in actu confirmato non se porrigere; ut expressè docent *Bonden. Colluct. legal. tom. 1. colluct. 26. num. 80. & seqq. Matthæus. offic. cur. cap. 35. nu. 8. Capic. Latr. consult. 82. num. 38. tom. 2.* Cum autem Constitutio Pii IV. de tempore, quo à præfatis Pontificibus fuit confirmata non continebat Privilegium Ordinationis extra tempora, dum hoc jam fuit antecesser revocatum, & sublatum, tum per Concilium Tridentinum, tum per ipsummet Pium IV., ut superius dictum fuit §. 7. *Sed vigore*; sequitur per necesse, quod illud non fuerit confirmatum à prædictis Pontificibus; aliàs confirmatio fuisset facta sine confirmabili, quod non est admittendum, cum confirmari non possit, quod non est; *Bonden. ubi supra num. 82. Altograd. conf. 79. nu. 20. lib. 1. Rot. dec. 87. post Tondut. de Person. n. 18.* Aut non fuisset simplex confirmatio, sed nova concessio Privilegii Ordinationis extra tempora, favore Ordinis Hierosolimitani; quod non est dicendum, dum Papa nunquam censetur restituere velle Privilegium abrogatum, nisi id exprimat. *Nicol. resol. Canonice. lib. 1. tit. 11. num. 14. §. Quidem.*

22 Alia vero Privilegia, quæ adducuntur in eadem dissertatione §. *Et quamvis*, & §. *Neque opus fuit* post Concilium Tridentinum aliquibus Regularibus concessa nimirum illud Gregorii XIII. favore Patrum Societatis Jesu, de quo in ejus Constit. 77. incipien. *Pium Bullar. tom. 2.* Et illud Urbani VIII. favore Patrum Min. de Observantia in partibus Indiarum Occidentalium existentium, ut in ejus Constit. incipien. *Cum sicut* la 46. Bullar. tom. 4. suffragari non possunt indistinctè aliis Regularibus. Quoniam Gregorius XIII. concedendo eisdem Patribus dictæ Societatis Privilegium se promoveri faciendi extra tempora, expressè prohibuit fieri communicationem hujusmodi Privilegii cum aliis Regularibus, ut in §. 4. ejus Constitutionis ibi = *Præsentis autem gratia communicationem omnibus aliis, etiam qui sua Privilegia cum ipsa Societate copiosè participant, participareque poterunt,*

runt, quomodolibet in futurum fieri omnino prohibemus = Urbanus autem VIII. concessit simile Privilegium Ordinationis extra tempora dictis Patribus Minorum in partibus Indiarum tantum existentibus, ut in ejus Constitutione ibi = Nobis humiliter porrectis inclinati omnibus, & singulis ejusdem Ordinis S. Francisci in partibus Indiarum Occidentalium tantum existentibus = Unde solum Mendicante in Indiis habitantes illo uti possunt; juxta Vasquez in 3. Partem Divi Thomæ tom. 3. disp. 246. cap. 5. num. 50. in fin. Lezzana in Summa Regul. cap. 14. num. 19. tom. 1. & in verb. Ordines sacri num. 19. tom. 2. Monacell. tit. 6. formul. 20. par. 1. fol. 170. num. 36. ibi = Item quod licet nonnulli Regulares possint ex Privilegio Apostolico promoveri ad Ordines diebus festiuis per annum extra tempora à jure statuta, ut ex largitione Gregorii XIII. Constit. 77. gaudent PP. Societatis Jesu; Non inde inferri, & deduci potest, quod ceteri aliorum Ordinum, qui cum illis participant de Privilegiis, possint vigore hujusmodi communicationis recipere Ordines extra tempora. Sed debent simile Indultum concessum, vel confirmatum post Concilium Tridentinum exhibere = Privilegium autem Clementis VIII. quod, ut asserit Portellus oculis propriis vidisse concessum Fratribus Sancti Joannis Evangelistæ Portugalliæ, non

est attendendum; quia ut testatur Lezzana in Summa Regul. verb. Ordines sacri num. 19. hujusmodi Privilegia ultramontana habenda esse suspecta.

Denique gratis asseritur, in §. Neque opponatur, quod plures Episcopi doctissimi, & pii, ac etiam Cardinales cum Religiosis Minorum de Observantia, & cum aliis Regularibus nullam difficultatem habuerint practicandi Privilegium Ordinationis extra tempora; cum de hac consuetudine, & usu nullum præbeatur legitimum documentum; Sed etiam si admitteretur adesse hujusmodi usus, & consuetudo, hæc esset cum errore juris; & nullius esset roboris, cum non valeat consuetudo, quod extra statuta tempora sacri Ordines conferuntur ad Text. in cap. 2. de tempor. Ordin. Barbos. de jur. Eccles. lib. 1. cap. 33. §. 2. num. 177.

Cum igitur ex hætenus deductis evidenter appareat omnia, & singula Privilegia collecta in contraria dissertatione, aut non loqui de facultate, ut Regulares promoveri possint ad sacros Ordines extra tempora; aut esse abrogata; aut non esse sufficientia indistinctè pro omnibus Regularibus; venit per necesse dicendum Regularibus cunctis indistinctè non favore Privilegium aliquod, ut promoveri possint ad sacros Ordines extra tempora, à jure statuta diebus festiuis.

C A N O N XXIII.

CLEMENS XI. Regul. IX. Cancellariæ.

Item cupiens idem Dominus Noster Papa pauperibus Clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia beneficia Ecclesiastica cum Cura, & sinè Cura, Sæcularia, & quorumvis Ordinum Regularia, qualitercumque qualificata, & ubicumque existentia in singulis Januarii, Februarii, Aprilis, Maji, Julii, Augusti, Octobris, & Novembris mensibus, usque ad suæ voluntatis beneplacitum extra Romanam Curiam, aliàs quàm per resignationem, quocumque modo vacatura, ad collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem quorumcumque Collatorum, & Collatricum, Sæcularium,

Ann. 1700.